

[Zahle.]

der kommer til Rigsdagen fra Udenrigsministeriet, maa være affattet i et letforstaaeligt og smukt dansk Sprog.

Dernæst vil jeg gøre opmærksom paa, at i Artikel I staar der, at alle Tvistigheder, som ifølge deres Natur er retlige, kan afgøres o. s. v., og saa forklares det nøjere, hvad man mener med „retlige“, idet der tilføjes:

„idet de kan afgøres ved Anvendelse af Grundsætningerne om Ret eller Billighed“.

Her fastslaar man altsaa, at *retlige* Anliggender er de Anliggender, som kan afgøres efter Grundsætningerne om Ret eller Billighed. Naar vi saa ser i den med Haiti afsluttede Traktat, staar der i dens Artikel 4, 2det Stykke:

„Parterne er enige om, at de Tvistigheder, som efter Domstolens Formening *ikke* er af *retlig* Natur, skal kunne afgøres af Domstolen efter Grundsætningerne om Ret og Billighed.“

Derved er man kommet til i Artikel I i Traktaten med de Forenede Stater at sige, at de Ting er af *retlig* Natur, som kan afgøres efter Grundsætningerne om Ret og Billighed, medens man i Artikel 4 i Traktaten med Haiti, som den foreligger her, kommer til, at de Ting, som *ikke* er af *retlig* Natur, skal kunne afgøres af Domstolen efter Grundsætningerne om Ret og Billighed — de *kan* det og de *skal* det —, altsaa det stik modsatte. Det var ønskeligt, om disse to Forslag, som jeg i øvrigt ikke har noget imod, inden de forlader det høje Ting, kunde faa en saadan Affattelse, at de ikke indeholdt lige de modsatte Definitioner af, hvad der er retligt og ikke retligt. Men det er jo en lille Lapsus, som ikke har meget at betyde; det er blot for en Ordens Skyld, jeg gør Bemærkning derom.

Jeg vil saa blot, da jeg nu er kommet ind paa det sproglige, tilføje, at der i Indledningen til den amerikanske Traktat begyndes med „Hans Majestæt Kongen af Danmark og Island og De amerikanske Forenede Staters Præsident, *der er besluttet paa*“ o. s. v. og i næste Stykke: „. der paa ny *ønsker* at bekræfte“ og i næste Punkt: „. som *er besjælet af* Ønsket om“ og endelig i sidste Punkt: „. *har besluttet* at afslutte“. Nu ved jeg ikke, om man kan sige, at „er besluttet paa“ i og for sig er en god dansk Vending; men den er i hvert Fald daarlig

i Sammenhængen. Thi Sammenhængen bliver, at Hans Majestæt Kongen af Danmark og Island og De amerikanske Forenede Staters Præsident, *der er besluttet* paa det og det, *har besluttet* det og det. Jeg tror, man let kunde rette dette, saaledes at Sproget blev smukkere; vi skal jo alle holde vort Sprog i Ære. Man kunde i Stedet for „er besluttet paa“ — „ønsker“ — sige: „hvis Villie det er“, og „hvis Ønske det er“ o. s. v.

Jeg anbefaler disse smaa Forbedringer, idet jeg paa en Maade gør en Undskyldning for, at jeg har gjort disse Bemærkninger, som jeg fandt paakrævet. I Realiteten har jeg intet imod, at vi stemmer for disse Forslag.

Udenrigsministeren (Moltesen): Jeg takker det ærede 18de landstingsvalgte Medlem (Zahle) for de Bemærkninger, han gjorde med Hensyn til det sproglige, idet han mindede mig om min gamle Stilling i Folketinget som Formand for Sprogudvalget, og jeg beklager, at jeg ikke har haft Tid til som Minister at foretage disse Rettelser og til forud at tage de Henstillinger til Følge, som det ærede Medlem nu har rettet til mig, og som jeg naturligvis kan være enig med det ærede Medlem i. Men det er en vanskelig Ting, naar man ikke er Jurist, at give sig til at lave Sprogforbedringer i et stærkt juridisk Dokument. Jeg husker, at min ærede Forgænger i Embedet som Udenrigsminister har sagt, at en Udenrigsminister egentlig altid burde være Jurist. Jeg har undertiden ogsaa haft en Fornemmelse af, at det vilde være en stor Fordel, om man var det. I dette Tilfælde vil man kunne forstaa, at det vilde være lettere for mig at optræde som Sprogrenser, hvis jeg var juridisk trænet; men det er jeg altsaa ikke. Det rent sproglige har jeg derimod saa megen Interesse for, at det skal være mig en Glæde at efterkomme enhver Henstilling med Hensyn til at forbedre Sproget.

I øvrigt takker jeg meget for Behandlingen af disse Forslag. Jeg er naturligvis enig med ærede Medlemmer, som har ønsket, at vi skulde gaa videre, men man kan jo ikke mere, end man kan. Ethvert Fremskridt plejer man imidlertid i den danske Rigsdag at hilse med Glæde.

Med Hensyn til Bemærkningen om Haiti og det lille Land, ja, saa skyldtes den, at en af Partiordførerne under Finanslovbehandlingen i Folketinget opholdt sig over denne Traktat med Haiti og ironiserede over den. Min Udtalelse havde